

Deneme
Hüsnü KARCI

AŞIKLARIN GÖZYAŞI

Mevsimidir Artık!

Leylekler gelir bölük bölük, yorgun argın uzaklardan; başımız üstünde dönerekten “Biz geldik, selam getirdik” der, diyarlarından.

Telli Turnalar geçip gider saf saf. Kazlar kanat çırpıp ağır ağır bağırsarak. Kırlangıçlar desen, cıvı cıvı hepten pür telaş! Binlerce yıllık alışkanlık nesilden nesile bıkmadan, usanmadan...

Islık çalar Torosların çam ormanları. Yücelerden efil efil eser rüzgârları; menekşe kokar nergis kokar, sümbül kokar, kekik kokar.

Tez bitirilince Çukurova’da bereketli toprakların hasadı, önlenemez hasretliktir yaylalara kavuşmak.

Gönlüm bu yaz da yaylayacak
Ne olur eylemen beni ey sarı sıcak!

Göçler başlar katar katar, Türkmen Kızı kervan çeker. Sürüleri var Toroslarda kuzlayacak. Bir uzun türküdür yolculuklar; ğah neş’eli kıpır kıpır, ğah hüznü bir bozlak; bilirsiniz, Ortaasyadandır bu gelenek.

Karac’oğlan geçmedi mi sanırsınız bu patikalardan, Dadaloğlu suyun içmedi mi ‘Kırksu’yun gözünden? Yalçın kayalara bel verip, Ardiç gölgesinde bir türkü tutturmadılar mı?

Varıldı mı Torosların cömert bağrına, ‘şen’ olur Avşar – Türkmen illeri. Ovalarda at koşturup, meydanlarda davul döverler. Meleşip durur, koyun ile kuzuları.

Mevsimlerden güz, yapraklar solmak üzere henüz
Kara çadırlar yine isteksizce sökülecek
Göçler, bu sefer tersine dönecek
Göçmen kuşlar sıcak diyarlarına uçacak
Gelinlik kızlar çeyizini düzmüş, düğünleri olacak
Yine o karlı dağların özlemi hep hep çekilecek

Ozanlar alınca ellerine sazlarını, yürekten döker Çukurova’ya, hem Toroslara olan sevdalarını.

Ŗu esen yelden aldık iyi haberi
Müjdeliyor Toroslarda baharı
Kırmızı yanaklı kürtül kızları
Selam söylen mor çiçekli yaylaya

Çatal oluk yine coşmuş deli akıyor
Bülbül konmuş gül dalında şakıyor
Yayla yeri burcu burcu kokuyor
Selam söylen boz dumanlı yaylaya

Aşiretler sulak yere konmalı
Kız gelinler soğuk suya kanmalı
Bu akşam iğdeli'ye varmalı
Selam söylen boz dumanlı yaylaya

Gün burnundan Akarca'yı geçelim
Tekir'in gözünden bir su içelim
Ken Yaylası'na da çadır açalım
Selam söylen boz dumanlı yaylaya

Halbur'un düzünde akşam oluyor
Bahçelerden gül kokusu geliyor
Bu ayrılık beni verem ediyor
Selam söylen boz dumanlı yaylaya

Çürük Kavak sana hayran olmalı
Kırlarında mor menevşe yolmalı
Artık Veli Coşkun burada kalmalı
Selam söylen boz dumanlı yaylaya

Gene şenleniyor Bal Pınar başın
İçimi hoş eden o nazlı akışın
Sanki altın oldu toprağın taşın
Kız – gelinler su çekmeye başladı

Topladık üzümü yaptık pekmezi
Artık kış geliyor keselim sözü
Aman Allah aman esirge bizi
Gazel suya dökülmeye başladı

Çukurova; sarı sıcaklar altında bereketli topraklar; “taş eksen ürün verir” misali. Asırlardır çeşitli medeniyetlere kucak açmış , kazıdıkça toprağını, bereketler fışkırmış; küsmemiş, küstürmemiş; bilakis hep güldürmüş insanoğlunu; sırtını pek, karnını tok tutmuş asırlarca. Nice savaşlar olmuş uğruna, nice tahribatlar!.. Yinede küsmemiş insanoğluna, hep tebessüm etmiş, etmektedir de tüm cömertliğiyle, türlü renkleriyle, çam kokan ormanlarıyla.

Sevip de kavuşamayan nice aşıkların gözyaşlarına tanıklık etmiş bu topraklar; muratlarına erip, mutluluk gözyaşları dökenlere de...

Türkmen ve Avşar boyları yaşar çokça bu topraklarda. Ortaasyadan taşındılar tüm geleneklerini buralara; sevinçlerini, kederlerini sevdalarını da. Dillere destan sevdalar yaşandı bu topraklarda; tıpkı Avşar oğlu Aşık Hüseyin ile Yörük kızı Benli Döne’nin Torosların yücelerinde başlayıp, Çukurova’nın düzünde nihayet bulan, serüven dolu dramları misali!..

(DEVAM EDECEK)